

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)
 2. Το μεγάλο κεφάλαιο (2. Mahāvaggapāḷi)
1. Η μεγάλη ομιλία για την καταγωγή (1. Mahāpadānasuttaṃ)
[DN 14, PTS 2.1-2.54]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

2. Το μεγάλο κεφάλαιο

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η μακρά συλλογή

Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Η μεγάλη ομιλία για την καταγωγή

Ομιλία σχετική με τις προηγούμενες ζωές

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα, στην καλύβα Καρέρι. Τότε, πολλοί μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι, και άρχισε μια συζήτηση σχετική με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένη με τις προηγούμενες ζωές - «Έτσι ήταν η προηγούμενη ζωή, έτσι ήταν η προηγούμενη ζωή».

2. Ο Ευλογημένος άκουσε με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, αυτή τη συνομιλία εκείνων των μοναχών. Τότε ο Ευλογημένος σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα· αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ· και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, Σεβάσμιε Κύριε, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού είχαμε συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι, άρχισε μια συζήτηση σχετική με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένη με τις προηγούμενες ζωές - 'Έτσι ήταν η προηγούμενη ζωή, έτσι ήταν η προηγούμενη ζωή'. Αυτή ήταν η συζήτησή μας που διακόπηκε, Σεβάσμιε Κύριε. Τότε έφτασε ο Ευλογημένος».

3. «Θα θέλατε, μοναχοί, να ακούσετε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένη με τις προηγούμενες ζωές;» «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε· αν ο Ευλογημένος κάνει μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένη με τις προηγούμενες ζωές, οι μοναχοί αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο θα τη θυμούνται». «Τότε λοιπόν, μοναχοί, ακούστε, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

4. «Μοναχοί, πριν από ενενήντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Μοναχοί, πριν από τριάντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Σε εκείνον ακριβώς τον τριακοστό

πρώτο κοσμικό κύκλο, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, μοναχοί, ο Ευλογημένος Κακουσάντα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, μοναχοί, ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, μοναχοί, ο Ευλογημένος Κάσσαπα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, μοναχοί, εγώ τώρα έχω εγερθεί στον κόσμο ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος.

5. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Σικχί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Κακουσάντα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν βραχμάνος κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε βραχμανική οικογένεια. Ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν βραχμάνος κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε βραχμανική οικογένεια. Ο Ευλογημένος Κάσσαπα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν βραχμάνος κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε βραχμανική οικογένεια. Εγώ, μοναχοί, τώρα ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήμουν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγερθείς σε οικογένεια της πολεμικής κάστας.

6. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Ο Ευλογημένος Σικχί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Ο Ευλογημένος Κακουσάντα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κάσσαπα. Ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κάσσαπα. Ο Ευλογημένος Κάσσαπα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κάσσαπα. Εγώ, μοναχοί, τώρα ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήμουν του σογιού Γκόταμα.

7. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν ογδόντα χιλιάδες χρόνια. Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν εβδομήντα χιλιάδες χρόνια. Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν εξήντα χιλιάδες χρόνια. Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν σαράντα χιλιάδες χρόνια. Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν τριάντα χιλιάδες χρόνια. Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν είκοσι χιλιάδες χρόνια. Η δική μου διάρκεια ζωής, μοναχοί, τώρα είναι μικρή, περιορισμένη, σύντομη· αυτός που ζει πολύ, ζει εκατό χρόνια ή λίγο περισσότερο.

8. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου πατάλι. Ο Ευλογημένος Σικχί, μοναχοί, ο

Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου πουνταρικά. Ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου σάλα. Ο Ευλογημένος Κακουσάντα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου σιρίσα. Ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου ουντούμπα. Ο Ευλογημένος Κάσσαπα, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου νιγκρόντα. Εγώ, μοναχοί, τώρα ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκα πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου ασσάτθα.

9. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Κχάντα και Τίσσα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Αμπιμπού και Σαμπχάβα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Σόνα και Ούτταρα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Βιντούρα και Σαντζίβα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Μπχίγιοσα και Ούτταρα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Τίσσα και Μπαχαραντβάτζα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Το δικό μου, μοναχοί, τώρα το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Σαρίπουττα και Μογκαλλάνα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος.

10. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εκατό χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εκατό χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εβδομήντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εβδομήντα χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εξήντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξε μία συγκέντρωση μαθητών σαράντα χιλιάδων μοναχών. Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξε μία συγκέντρωση μαθητών τριάντα χιλιάδων μοναχών. Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξε μία συγκέντρωση μαθητών είκοσι χιλιάδων μοναχών. Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

Η δική μου, μοναχοί, τώρα μία συγκέντρωση μαθητών ήταν χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί. Η δική μου, μοναχοί, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές.

11. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Κχεμανκάρα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Ουπασάντα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Μπουντχίτζα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Σοτθίτζα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Σαμπαμίττα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Ο δικός μου, μοναχοί, τώρα ο μοναχός που ονομαζόταν Άναντα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός.

12. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Μπαντουμά. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μπαντουματί. Του βασιλιά Μπαντουμά η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Μπαντουματί.

Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Αρούνα. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Παμπχαβατί. Του βασιλιά Αρούνα η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Αρουναβατί.

Του Ευλογημένου Βεσσαμπού, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Σουππατίτα. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Βασσαβατί. Του βασιλιά Σουππατίτα η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Ανόμα.

Του Ευλογημένου Κακουσάντα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βραχμάνος ονόματι Αγγιντάττα. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βραχμάνα ονόματι Βισάκχα. Εκείνη την περίοδο, μοναχοί, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Κχέμα. Του βασιλιά Κχέμα η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Κχεμαβατί.

Του Ευλογημένου Κονάγκαμανα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βραχμάνος ονόματι Γιανναντάττα. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βραχμάνα ονόματι Ουττάρα. Εκείνη την περίοδο, μοναχοί, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Σόμπχα. Του βασιλιά Σόμπχα η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Σομπχαβατί.

Του Ευλογημένου Κάσσαπα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βραχμάνος ονόματι Μπραχμαντάττα. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βραχμάνα ονόματι Ντχαναβατί. Εκείνη την περίοδο, μοναχοί, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Κικί. Του βασιλιά Κικί η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Μπαρνασί.

Ο δικός μου πατέρας, μοναχοί, τώρα ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Σουντονάνα. Η μητέρα που με γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μάγια. Η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Καπιλαβάττου». Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι.

13. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Είναι καταπληκτικό, φίλοι, είναι εκπληκτικό, φίλοι, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - να θυμάται τη γέννησή τους, να θυμάται το όνομά τους, να θυμάται το σόι τους, να θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, να θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, να θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι"».

«Τι λοιπόν, φίλοι, άραγε μόνο ο Τατχάγκατα έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων, και επειδή έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι", ή μήπως θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Τατχάγκατα, με το οποίο ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε

δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι"». Και αυτή η συζήτηση μεταξύ εκείνων των μοναχών έμεινε ημιτελής.

14. Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης Καρέρι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ· και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, Σεβάσμιε Κύριε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ μας - 'Είναι καταπληκτικό, φίλοι, είναι εκπληκτικό, φίλοι, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα. Πώς είναι δυνατόν ο Τατχάγκατα να θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - να θυμάται τη γέννησή τους, να θυμάται το όνομά τους, να θυμάται το σόι τους, να θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, να θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, να θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι". Τι λοιπόν, φίλοι, άραγε μόνο ο Τατχάγκατα έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων, και επειδή έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι". Ή μήπως θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Τατχάγκατα, με το οποίο ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι"; Αυτή ήταν η συζήτησή μας που διακόπηκε, Σεβάσμιε Κύριε, όταν έφτασε ο Ευλογημένος».

15. «Μοναχοί, αυτό το στοιχείο των φαινομένων έχει διεισδυθεί καλά από τον Τατχάγκατα, και επειδή έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό

Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι". Και θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Τατχάγκατα, με το οποίο ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση, είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι".

Θα θέλατε, μοναχοί, να ακούσετε ακόμη περισσότερα μιας ομιλίας σχετικής με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένης με τις προηγούμενες ζωές;» «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε· αν ο Ευλογημένος κάνει ακόμη περισσότερα μιας ομιλίας σχετικής με τη Διδασκαλία, συνδεδεμένης με τις προηγούμενες ζωές, οι μοναχοί αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο θα τη θυμούνται». «Τότε λοιπόν, μοναχοί, ακούστε, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

16. «Μοναχοί, πριν από ενενήντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν ογδόντα χιλιάδες χρόνια. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου πατάλι. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Κχάντα και Τίσσα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εκατό χιλιάδες μοναχοί, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Βιπασσί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Μπαντουμά. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μπαντουματί. Του βασιλιά Μπαντουμά η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Μπαντουματί.

Η φύση του Μπόντχισαττα

17. «Τότε, μοναχοί, ο Μπόντχισαττα Βιπασσί, έχοντας πέσει από τον κόσμο των Τουσίτα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, κατήλθε στη μήτρα της μητέρας του. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

18. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα, έχοντας πέσει από τον κόσμο των Τουσίτα, κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας του. Τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχημένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτοί ο ήλιος και η σελήνη, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, δεν φτάνουν με το φως τους, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Και αυτό το δεκαχιλιαπλάσιο κοσμικό σύστημα τρέμει, σείεται και δονείται. Και απεριόριστο μεγαλειώδες φως εμφανίζεται στον κόσμο, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

19. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, τέσσερις γιοι θεών πλησιάζουν για προστασία στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα - "Μην βλάψει τον Μπόντχισαττα ή τη μητέρα του Μπόντχισαττα κανένας άνθρωπος ή πνεύμα ή οποιοσδήποτε". Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

20. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, η μητέρα του Μπόντχισαττα είναι εκ φύσεως ηθική, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από οίνοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

21. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, δεν εγείρεται στη μητέρα του Μπόντχισαττα νοητική κατάσταση σχετική με τα είδη αισθησιακής ηδονής προς τους άνδρες, και η μητέρα του Μπόντχισαττα είναι απαράβιαστη από οποιονδήποτε άνδρα με πάθος στο νου. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

22. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, η μητέρα του Μπόντχισαττα γίνεται αποδέκτης των πέντε ειδών αισθησιακής ηδονής. Αυτή, προικισμένη και εφοδιασμένη με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

23. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, δεν εγείρεται καμία ασθένεια στη μητέρα του Μπόντχισαττα. Η μητέρα του Μπόντχισαττα είναι ευτυχισμένη με ακούραστο σώμα, και η μητέρα του Μπόντχισαττα βλέπει τον Μπόντχισαττα μέσα στη μήτρα με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες. Όπως, μοναχοί, ένα πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο, όμορφο, γνήσιας ποιότητας, οκτάπλευρο, καλά επεξεργασμένο,

διαυγές, λαμπερό, χωρίς θολότητα, τέλειο σε κάθε πτυχή. Μέσα σε αυτό θα ήταν περασμένη μια κλωστή μπλε ή κίτρινη ή κόκκινη ή λευκή ή ωχρή. Ένας άνθρωπος με καλή όραση, κρατώντας το στο χέρι του, θα το ανασκοπούσε - «Αυτό το πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο είναι όμορφο, γνήσιας ποιότητας, οκτάπλευρο, καλά επεξεργασμένο, διαυγές, λαμπερό, χωρίς θολότητα, τέλειο σε κάθε πτυχή. Μέσα σε αυτό είναι περασμένη μια κλωστή μπλε ή κίτρινη ή κόκκινη ή λευκή ή ωχρή». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα έχει κατέλθει στη μήτρα της μητέρας του, δεν εγείρεται καμία ασθένεια στη μητέρα του Μπόντχισαττα, η μητέρα του Μπόντχισαττα είναι ευτυχισμένη με ακούραστο σώμα, και η μητέρα του Μπόντχισαττα βλέπει τον Μπόντχισαττα μέσα στη μήτρα με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

24. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, επτά ημέρες μετά τη γέννηση του Μπόντχισαττα, η μητέρα του Μπόντχισαττα πεθαίνει και επαναγεννιέται στον κόσμο των Τουσίτα. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

25. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ενώ άλλες γυναίκες γεννούν αφού κυοφορήσουν το έμβρυο στην κοιλιά τους εννέα ή δέκα μήνες, η μητέρα του Μπόντχισαττα δεν γεννά τον Μπόντχισαττα έτσι. Η μητέρα του Μπόντχισαττα γεννά τον Μπόντχισαττα αφού τον κυοφορήσει στην κοιλιά της ακριβώς δέκα μήνες. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

26. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ενώ άλλες γυναίκες γεννούν καθισμένες ή ξαπλωμένες, η μητέρα του Μπόντχισαττα δεν γεννά τον Μπόντχισαττα έτσι. Η μητέρα του Μπόντχισαττα γεννά τον Μπόντχισαττα όρθια. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

27. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, οι θεοί τον υποδέχονται πρώτοι, μετά οι άνθρωποι. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

28. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, ο Μπόντχισαττα δεν αγγίζει καν τη γη, τέσσερις γιοι θεών τον υποδέχονται και τον τοποθετούν μπροστά στη μητέρα του - "Να είσαι χαρούμενη, βασίλισσα· ένας γιος με μεγάλη επιρροή έχει γεννηθεί σε σένα". Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

29. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, βγαίνει καθαρός, αλέκιστος από νερό, αλέκιστος από βλέννα, αλέκιστος από αίμα, αλέκιστος από οποιαδήποτε ακαθαρσία, αγνός και καθαρός. Όπως, μοναχοί, ένα πολύτιμο πετράδι τοποθετημένο σε ύφασμα από την Κάσι, ούτε το πολύτιμο πετράδι λεκιάζει το ύφασμα από την Κάσι, ούτε το ύφασμα από την Κάσι λεκιάζει το πολύτιμο πετράδι. Για ποιο λόγο; Λόγω της αγνότητας και των δύο. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, βγαίνει καθαρός, αλέκιστος από νερό, αλέκιστος από βλέννα, αλέκιστος από αίμα, αλέκιστος από οποιαδήποτε ακαθαρσία, αγνός και καθαρός. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

30. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, δύο ρεύματα νερού εμφανίζονται από τον ουρανό - ένα κρύου και ένα ζεστού με τα οποία κάνουν το πλύσιμο με νερό του Μπόντχισαττα και της

μητέρας του. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

31. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, ο νεογέννητος Μπόντχισαττα, έχοντας σταθεί με ίσια πόδια, στραμμένος προς τον βορρά, προχωρεί με επτά βήματα ενώ κρατείται πάνω του μια λευκή ομπρέλα, και κοιτάζει προς όλες τις κατευθύνσεις, και εκφωνεί τα λόγια του ταύρου: 'Εγώ είμαι ο κορυφαίος του κόσμου, εγώ είμαι ο πρώτος του κόσμου, εγώ είμαι ο άριστος του κόσμου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

32. «Αυτή είναι η φυσική τάξη, μοναχοί, όταν ο Μπόντχισαττα βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, τότε στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Ακόμη και σε εκείνα τα μεσοκοσμικά διαστήματα, τα δυστυχισμένα, τα ακάλυπτα, τα σκοτεινά, τα βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτοί ο ήλιος και η σελήνη, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, δεν φτάνουν με το φως τους, ακόμη και εκεί εμφανίζεται απεριόριστο μεγαλειώδες φως, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Και τα όντα που έχουν γεννηθεί εκεί, με εκείνο το φως αντιλαμβάνονται το ένα το άλλο - "Υπάρχουν, αγαπητέ, και άλλα όντα που έχουν γεννηθεί εδώ". Και αυτό το δεκαχιλιαπλάσιο κοσμικό σύστημα τρέμει, σείεται και δονείται, και απεριόριστο μεγαλειώδες φως εμφανίζεται στον κόσμο, υπερβαίνοντας ακόμη και τη θεϊκή δύναμη των θεών. Αυτή είναι η φυσική τάξη εδώ.

Τα τριάντα δύο χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου

33. Όταν γεννήθηκε ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, ανέφεραν στον βασιλιά Μπαντουμά: «Ένας γιος έχει γεννηθεί σε σένα, μεγαλειότατε· ας τον δει η μεγαλειότητά σου». Ο βασιλιάς Μπαντουμά, μοναχοί, είδε τον πρίγκιπα Βιπασσί, και αφού τον είδε, κάλεσε τους βραχμάνους μάντεις και είπε: «Ας δουν οι αξιότιμοι βραχμάνοι μάντεις τον πρίγκιπα». Οι βραχμάνοι μάντεις, μοναχοί, είδαν τον πρίγκιπα Βιπασσί, και αφού τον είδαν, είπαν στον βασιλιά Μπαντουμά: «Να είσαι χαρούμενος, μεγαλειότατε· ένας γιος με μεγάλη επιρροή έχει γεννηθεί σε σένα. Είσαι τυχερός, μεγάλε βασιλιά, είναι καλή τύχη για σένα, μεγάλε βασιλιά, που στην οικογένειά σου γεννήθηκε ένας τέτοιος γιος. Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, διακατέχεται από τα τριάντα δύο χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου, με τα οποία για έναν μεγάλο άνθρωπο που τα διαθέτει υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί και κανένας άλλος. Αν παραμείνει εντός οικίας, γίνεται βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που έχει επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Αυτός έχει αυτά τα επτά κοσμήματα. Δηλαδή: το κόσμημα του τροχού, το κόσμημα του ελέφαντα, το κόσμημα του αλόγου, το κόσμημα του πολύτιμου λίθου, το κόσμημα της γυναίκας, το κόσμημα του οικοδεσπότη, και το κόσμημα του συμβούλου ως έβδομο. Και έχει περισσότερους από χίλιους γιους, γενναίους, με ηρωική μορφή, ικανούς να συντρίψουν εχθρικούς στρατούς. Αυτός κατακτά αυτή τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη, και κατοικεί σε αυτήν. Αν όμως εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, γίνεται Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, που αποκαλύπτει τον κόσμο αφαιρώντας το κάλυμμα.

34. «Με ποια τριάντα δύο χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου διακατέχεται αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, με τα οποία για έναν μεγάλο άνθρωπο που τα διαθέτει υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί και κανένας άλλος; Αν παραμείνει εντός οικίας, γίνεται βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που έχει επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Αυτός έχει αυτά τα επτά κοσμήματα. Δηλαδή: το κόσμημα του τροχού, το κόσμημα του ελέφαντα, το κόσμημα του αλόγου, το κόσμημα του πολύτιμου λίθου, το κόσμημα της γυναίκας, το κόσμημα του οικοδεσπότη, και το κόσμημα του συμβούλου ως έβδομο. Και έχει περισσότερους από χίλιους γιους, γενναίους, με ηρωική μορφή, ικανούς να συντρίψουν εχθρικούς στρατούς. Αυτός κατακτά αυτή τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη, και κατοικεί σε αυτήν. Αν όμως εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, γίνεται Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, που αποκαλύπτει τον κόσμο αφαιρώντας το κάλυμμα.

35. «Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει καλά εδραιωμένα πόδια. Επειδή αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει καλά εδραιωμένα πόδια. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του μεγάλου ανθρώπου για αυτόν τον μεγάλο άνθρωπο.

«Αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει κάτω στα πέλματα των ποδιών του τροχούς με χίλιες ακτίνες, με στεφάνη και πλήμνη, πλήρεις σε κάθε λεπτομέρεια. Επειδή αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει κάτω στα πέλματα των ποδιών του τροχούς με χίλιες ακτίνες, με στεφάνη και πλήμνη, πλήρεις σε κάθε λεπτομέρεια, αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του μεγάλου ανθρώπου για αυτόν τον μεγάλο άνθρωπο.

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μακριές φτέρνες... κ.λπ...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μακριά δάχτυλα...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει χέρια και πόδια με μεμβράνη...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει υψηλά τοποθετημένους αστραγάλους...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει κνήμες σαν αντιλόπης...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, ενώ στέκεται όρθιος χωρίς να σκύβει, αγγίζει και χαϊδεύει τα γόνατά του με τις δύο παλάμες του...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει τα γεννητικά του όργανα καλυμμένα σε θήκη...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει χρυσό χρώμα, με δέρμα που μοιάζει με χρυσάφι...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει λεπτή επιδερμίδα· λόγω της λεπτότητας της επιδερμίδας του, η σκόνη και η βρωμιά δεν κολλούν στο σώμα του...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μία τρίχα σε κάθε πόρο· μεμονωμένες τρίχες φυτρώνουν στους τριχοφόρους πόρους...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει τρίχες με τις άκρες στραμμένες προς τα πάνω· οι τρίχες του φυτρώνουν με τις άκρες στραμμένες προς τα πάνω, μπλε, με χρώμα κολλυρίου, σγουρές σε σπείρες, στριμμένες προς τα δεξιά...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει ευθυτενές σώμα σαν του Βράχμα...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει επτά εξογκώματα...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει το μπροστινό μέρος του σώματος σαν λιοντάρι...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει γεμάτο το διάστημα μεταξύ των ώμων...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει αναλογίες σαν δέντρο μπανιάν· όσο είναι το ύψος του σώματός του, τόσο είναι το άνοιγμα των χεριών του, και όσο είναι το άνοιγμα των χεριών του, τόσο είναι το ύψος του σώματός του...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει ομοιόμορφα στρογγυλεμένο λαιμό...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει εξαιρετικές γευστικές αισθήσεις...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει σαγόνη σαν λιοντάρι...

«Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει σαράντα δόντια...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει ομοιόμορφα δόντια...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει δόντια χωρίς κενά...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει πολύ λευκούς κυνόδοντες...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μεγάλη γλώσσα...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει φωνή σαν του Βράχμα και μιλάει σαν το πουλί καραβίκα...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει βαθυγάλανα μάτια...

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει βλεφαρίδες σαν αγελάδας...

Αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μια τρίχα που φύτρωσε ανάμεσα στα φρύδια του, λευκή, που μοιάζει με απαλό βαμβάκι. Επειδή αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει μια τρίχα που φύτρωσε ανάμεσα στα φρύδια του, λευκή, που μοιάζει με απαλό βαμβάκι, αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του μεγάλου ανθρώπου αυτού του μεγάλου ανθρώπου.

Γιατί αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει κεφάλι σαν τούρμπαν. Επειδή αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, έχει κεφάλι σαν τούρμπαν, αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του μεγάλου ανθρώπου αυτού του μεγάλου ανθρώπου.

36. «Αυτός ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, διακατέχεται από τα τριάντα δύο χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου, με τα οποία για έναν μεγάλο άνθρωπο που τα διαθέτει υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί και κανένας άλλος. Αν παραμείνει εντός οικίας, γίνεται βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που έχει επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Αυτός έχει αυτά τα

επτά κοσμήματα. Δηλαδή: το κόσμημα του τροχού, το κόσμημα του ελέφαντα, το κόσμημα του αλόγου, το κόσμημα του πολύτιμου λίθου, το κόσμημα της γυναίκας, το κόσμημα του οικοδεσπότη, και το κόσμημα του συμβούλου ως έβδομο. Και έχει περισσότερους από χίλιους γιους, γενναίους, με ηρωική μορφή, ικανούς να συντρίψουν εχθρικούς στρατούς. Αυτός κατακτά αυτή τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη, και κατοικεί σε αυτήν. Αν όμως εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, γίνεται Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, που αποκαλύπτει τον κόσμο αφαιρώντας το κάλυμμα».

Η ονομασία Βιπασσί

37. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά, αφού έντυσε τους βραχμάνους μάντεις με καινούργια ρούχα, τους ικανοποίησε με κάθε είδους απολαύσεις. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά εγκατέστησε τροφούς για τον πρίγκιπα Βιπασσί. Άλλες τον θήλαζαν, άλλες τον έλουζαν, άλλες τον κρατούσαν, άλλες τον μετέφεραν στην αγκαλιά τους. Όταν γεννήθηκε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, κρατούσαν πάνω του λευκή ομπρέλα μέρα και νύχτα - «Μην τον ενοχλήσει το κρύο ή η ζέστη ή το χορτάρι ή η σκόνη ή η δροσιά». Όταν γεννήθηκε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί ήταν αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο. Όπως, μοναχοί, ένας μπλε λωτός ή ένας κόκκινος λωτός ή ένας λευκός λωτός είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί ήταν αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο. Τον μετέφεραν από αγκαλιά σε αγκαλιά.

38. «Όταν γεννήθηκε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί είχε γλυκιά φωνή και αρμονική φωνή και μελωδική φωνή και φωνή που εμπνέει αγάπη. Όπως, μοναχοί, στο όρος Χιμαβάντα υπάρχει ένα είδος πουλιού που ονομάζεται καραβίκα με γλυκιά φωνή και αρμονική φωνή και μελωδική φωνή και φωνή που εμπνέει αγάπη· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί είχε γλυκιά φωνή και αρμονική φωνή και μελωδική φωνή και φωνή που εμπνέει αγάπη.

39. Όταν γεννήθηκε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, εμφανίστηκε σε αυτόν ο θεός οφθαλμός γεννημένος από το επακόλουθο πράξης, με τον οποίο έβλεπε γύρω του σε απόσταση μιας γιότζανα μέρα και νύχτα.

40. «Όταν γεννήθηκε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί κοιτούσε χωρίς να ανοιγοκλείνει τα μάτια, όπως οι θεοί Ταβατίμσα. "Ο πρίγκιπας κοιτάει χωρίς να ανοιγοκλείνει τα μάτια", έτσι, μοναχοί, για τον πρίγκιπα Βιπασσί εγέρθηκε η ονομασία "Βιπασσί, Βιπασσί".

41. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά, καθισμένος στο δικαστήριο, έβαζε τον πρίγκιπα Βιπασσί να κάθεται στην αγκαλιά του και τον καθοδηγούσε στις υποθέσεις. Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, καθισμένος στην αγκαλιά του πατέρα του, εξετάζοντας και εξετάζοντας τις υποθέσεις, τις έκρινε σύμφωνα με τη σωστή μέθοδο. «Ο πρίγκιπας εξετάζοντας και εξετάζοντας τις υποθέσεις τις κρίνει σύμφωνα με τη σωστή μέθοδο», έτσι, μοναχοί, για τον πρίγκιπα Βιπασσί ακόμη περισσότερο εγέρθηκε η ονομασία «Βιπασσί, Βιπασσί».

42. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά έκανε να κατασκευαστούν τρία παλάτια για τον πρίγκιπα Βιπασσί, ένα για τη βροχερή εποχή, ένα για τη χειμερινή εποχή, ένα για τη θερινή εποχή· εγκατέστησε τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Εκεί, μοναχοί,

ο πρίγκιπας Βιπασσί στο παλάτι της βροχερής εποχής για τέσσερις μήνες, ψυχαγωγούμενος με μουσικά όργανα χωρίς άνδρες, δεν κατέβαινε από το παλάτι.

Πρώτο μέρος της απαγγελίας.

Ο γέρος άνθρωπος

43. «Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, μετά την παρέλευση πολλών ετών, πολλών εκατοντάδων ετών, πολλών χιλιάδων ετών, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Ζέψε, αγαπητέ αμαξηλάτη, τα εξαίρετα οχήματα· ας πάμε στον κήπο για να δούμε το ωραίο τοπίο". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και αφού έξεψε τα εξαίρετα οχήματα, ανέφερε στον πρίγκιπα Βιπασσί: "Τα εξαίρετα οχήματα είναι ζεμένα για σένα, μεγαλειότατε· όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα". Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί ανέβηκε στο εξαίρετο όχημα και με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησε για τον κήπο.

44. «Ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε έναν άνθρωπο γηραιό, κυρτωμένο σαν τη δοκό στέγης, λυγισμένο, στηριζόμενο σε μπαστούνι, τρεμάμενο καθώς περπατούσε, άρρωστο, με τη νιότη του χαμένη. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Τι έχει πάθει αυτός ο άνθρωπος, αγαπητέ αμαξηλάτη; Τα μαλλιά του δεν είναι όπως των άλλων, ούτε το σώμα του είναι όπως των άλλων". "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται γέρος". "Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, να ονομάζεται γέρος;" "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται γέρος. Τώρα πια δεν θα ζήσει για πολύ ακόμα". "Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας;" "Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στο γήρας, δεν έχουμε ξεπεράσει το γήρας". "Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισε πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: "Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας!"

45. «Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά κάλεσε τον αμαξηλάτη και είπε: "Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας διασκέδασε στον κήπο; Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας ήταν ευχαριστημένος στον κήπο;" "Όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν διασκέδασε στον κήπο, όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν ήταν ευχαριστημένος στον κήπο". "Τι όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, είδε ο πρίγκιπας καθώς πήγαινε στον κήπο;" "Ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε έναν άνθρωπο γηραιό, κυρτωμένο σαν τη δοκό στέγης, λυγισμένο, στηριζόμενο σε μπαστούνι, τρεμάμενο καθώς περπατούσε, άρρωστο, με τη νιότη του χαμένη. Αφού τον είδε, μου είπε: 'Τι έχει πάθει αυτός ο άνθρωπος, αγαπητέ αμαξηλάτη; Τα μαλλιά του δεν είναι όπως των άλλων, ούτε το σώμα του είναι όπως των άλλων;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται γέρος'. 'Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, να ονομάζεται γέρος;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται γέρος· τώρα πια δεν θα ζήσει για πολύ ακόμα'. 'Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας;' 'Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στο γήρας, δεν έχουμε ξεπεράσει το γήρας'.

‘Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι’. ‘Ναι, μεγαλειότατε’, απάντησα εγώ, μεγαλειότατε, στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισα πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκείνος ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: ‘Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας!’”

Ο άρρωστος άνθρωπος

46. «Τότε, μοναχοί, στον βασιλιά Μπαντουμά ήρθε αυτή η σκέψη:

“Μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην αποφύγει να ασκήσει τη βασιλεία, μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, μακάρι να μην είναι αληθινά τα λόγια των βραχμάνων μάντεων”. Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά εγκατέστησε ακόμη περισσότερα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής για τον πρίγκιπα Βιπασσί - “ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να ασκήσει τη βασιλεία, ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, ώστε να είναι λανθασμένα τα λόγια των βραχμάνων μάντεων”.

«Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολάμβανε τη ζωή. Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, μετά την παρέλευση πολλών ετών... κ.λπ...

47. «Ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε έναν άνθρωπο άρρωστο, που υπέφερε, βαριά ασθενή, ξαπλωμένο στα δικά του ούρα και περιττώματα, βυθισμένο σε αυτά, που σηκωνόταν από άλλους και ξαπλωνόταν από άλλους. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: “Τι έχει πάθει αυτός ο άνθρωπος, αγαπητέ αμαξηλάτη; Τα μάτια του δεν είναι όπως των άλλων, ούτε η φωνή του είναι όπως των άλλων”. “Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται άρρωστος”. “Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, να ονομάζεται άρρωστος;” “Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται άρρωστος· ίσως να αναρρώσει από εκείνη την ασθένεια”. “Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια;” “Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στην ασθένεια, δεν έχουμε ξεπεράσει την ασθένεια”. “Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι”. “Ναι, μεγαλειότατε”, απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισε πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: “Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας, θα εμφανιστεί η ασθένεια!”

48. «Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά κάλεσε τον αμαξηλάτη και είπε: “Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας διασκέδασε στον κήπο; Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας ήταν ευχαριστημένος στον κήπο;” “Όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν διασκέδασε στον κήπο, όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν ήταν ευχαριστημένος στον κήπο”. “Τι όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, είδε ο πρίγκιπας καθώς πήγαινε στον κήπο;” “Ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε έναν άνθρωπο άρρωστο, που υπέφερε, βαριά ασθενή, ξαπλωμένο στα δικά του ούρα και περιττώματα, βυθισμένο σε αυτά, που σηκωνόταν από άλλους και ξαπλωνόταν από άλλους. Αφού τον είδε, μου είπε: ‘Τι έχει πάθει αυτός ο άνθρωπος, αγαπητέ

αμαξηλάτη; Τα μάτια του δεν είναι όπως των άλλων, ούτε η φωνή του είναι όπως των άλλων;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται άρρωστος'. 'Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, να ονομάζεται άρρωστος;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται άρρωστος· ίσως να αναρρώσει από εκείνη την ασθένεια'. 'Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια;' 'Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στην ασθένεια, δεν έχουμε ξεπεράσει την ασθένεια'. 'Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι'. 'Ναι, μεγαλειότατε', απάντησα εγώ, μεγαλειότατε, στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισα πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκείνος ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: 'Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας, θα εμφανιστεί η ασθένεια!'"

Ο πεθαμένος άνθρωπος

49. «Τότε, μοναχοί, στον βασιλιά Μπαντουμά ήρθε αυτή η σκέψη: "Μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην αποφύγει να ασκήσει τη βασιλεία, μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, μακάρι να μην είναι αληθινά τα λόγια των βραχμάνων μάντεων". Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά εγκατέστησε ακόμη περισσότερα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής για τον πρίγκιπα Βιπασσί - "ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να ασκήσει τη βασιλεία, ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, ώστε να είναι λανθασμένα τα λόγια των βραχμάνων μάντεων".

«Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολάμβανε τη ζωή. Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, μετά την παρέλευση πολλών ετών... κ.λπ...

50. «Ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων συγκεντρωμένο και ένα φορείο από υφάσματα διαφόρων χρωμάτων να ετοιμάζεται. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Γιατί, αγαπητέ αμαξηλάτη, αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων έχει συγκεντρωθεί και ετοιμάζεται ένα φορείο από υφάσματα διαφόρων χρωμάτων;" "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται πεθαμένος". "Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, οδήγησε το άρμα εκεί που είναι ο πεθαμένος". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και οδήγησε το άρμα εκεί που ήταν ο πεθαμένος. Ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, είδε τον νεκρό πεθαμένο και αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Τι όμως σημαίνει αυτό, αγαπητέ αμαξηλάτη, πεθαμένος;" "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται πεθαμένος. Τώρα πια δεν θα τον δουν η μητέρα ή ο πατέρας ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι, κι αυτός δεν θα δει τη μητέρα ή τον πατέρα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους". "Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο· κι εμένα δεν θα με δουν ο βασιλιάς ή η βασίλισσα ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι· κι εγώ δεν θα δω τον βασιλιά ή τη βασίλισσα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους;" "Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στον θάνατο, δεν έχουμε ξεπεράσει τον θάνατο· κι εσένα δεν θα σε δουν ο βασιλιάς ή η βασίλισσα ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι· κι εσύ δεν θα δεις τον βασιλιά ή τη βασίλισσα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους". "Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω

στο εσωτερικό παλάτι". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισε πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: "Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας, θα εμφανιστεί η ασθένεια, θα εμφανιστεί ο θάνατος!"

51. «Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά κάλεσε τον αμαξηλάτη και είπε: "Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας διασκέδασε στον κήπο; Μήπως, αγαπητέ αμαξηλάτη, ο πρίγκιπας ήταν ευχαριστημένος στον κήπο;" "Όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν διασκέδασε στον κήπο, όχι, μεγαλειότατε, ο πρίγκιπας δεν ήταν ευχαριστημένος στον κήπο". "Τι όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, είδε ο πρίγκιπας καθώς πήγαινε στον κήπο;" "Ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων συγκεντρωμένο και ένα φορείο από υφάσματα διαφόρων χρωμάτων να ετοιμάζεται. Αφού τον είδε, μου είπε: 'Γιατί, αγαπητέ αμαξηλάτη, αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων έχει συγκεντρωθεί και ετοιμάζεται ένα φορείο από υφάσματα διαφόρων χρωμάτων;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται πεθαμένος'. 'Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, οδήγησε το άρμα εκεί που είναι ο πεθαμένος'. 'Ναι, μεγαλειότατε', απάντησα εγώ, μεγαλειότατε, στον πρίγκιπα Βιπασσί και οδήγησα το άρμα εκεί που ήταν ο πεθαμένος. Ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, είδε τον νεκρό πεθαμένο και αφού τον είδε, μου είπε: 'Τι όμως σημαίνει αυτό, αγαπητέ αμαξηλάτη, πεθαμένος;' 'Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται πεθαμένος. Τώρα πια δεν θα τον δουν η μητέρα ή ο πατέρας ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι, κι αυτός δεν θα δει τη μητέρα ή τον πατέρα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους'. 'Μήπως όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, κι εγώ είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο· κι εμένα δεν θα με δουν ο βασιλιάς ή η βασίλισσα ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι· κι εγώ δεν θα δω τον βασιλιά ή τη βασίλισσα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους;' 'Και εσύ, μεγαλειότατε, και εμείς, όλοι είμαστε υποκείμενοι στον θάνατο, δεν έχουμε ξεπεράσει τον θάνατο· κι εσένα δεν θα σε δουν ο βασιλιάς ή η βασίλισσα ή άλλοι συγγενείς και ομόαιμοι, κι εσύ δεν θα δεις τον βασιλιά ή τη βασίλισσα ή άλλους συγγενείς και ομόαιμους'. 'Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, αρκετά για σήμερα με τον κήπο. Γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι'. 'Ναι, μεγαλειότατε', απάντησα εγώ, μεγαλειότατε, στον πρίγκιπα Βιπασσί και τον γύρισα πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Εκείνος ο πρίγκιπας, μεγαλειότατε, αφού πήγε στο εσωτερικό παλάτι, δυστυχισμένος και καταθλιμμένος σκεφτόταν βαθιά: 'Αλίμονο, αγαπητέ, σε αυτό που ονομάζεται γέννηση, αφού πράγματι σε αυτόν που γεννήθηκε θα εμφανιστεί το γήρας, θα εμφανιστεί η ασθένεια, θα εμφανιστεί ο θάνατος!'»

Ο αναχωρητής

52. «Τότε, μοναχοί, στον βασιλιά Μπαντουμά ήρθε αυτή η σκέψη: "Μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην αποφύγει να ασκήσει τη βασιλεία, μακάρι ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, μακάρι να μην είναι αληθινά τα λόγια των βραχμάνων μάντεων". Τότε, μοναχοί, ο βασιλιάς Μπαντουμά εγκατέστησε ακόμη περισσότερα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής για τον πρίγκιπα Βιπασσί - "ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να ασκήσει τη βασιλεία, ώστε ο πρίγκιπας Βιπασσί να μην εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, ώστε να είναι λανθασμένα τα λόγια των βραχμάνων μάντεων".

«Εκεί, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη

αισθησιακής ηδονής, απολάμβανε τη ζωή. Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί, μετά την παρέλευση πολλών ετών, πολλών εκατοντάδων ετών, πολλών χιλιάδων ετών, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Ζέψε, αγαπητέ αμαξηλάτη, τα εξάιρετα οχήματα· ας πάμε στον κήπο για να δούμε το ωραίο τοπίο". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και αφού έζεψε τα εξάιρετα οχήματα, ανέφερε στον πρίγκιπα Βιπασσί: "Τα εξάιρετα οχήματα είναι ζεμένα για σένα, μεγαλειότατε· όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα". Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί ανέβηκε στο εξάιρετο όχημα και με τα εξάιρετα οχήματα αναχώρησε για τον κήπο.

53. «Ο πρίγκιπας Βιπασσί, μοναχοί, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε έναν άνθρωπο ξυρισμένο, αναχωρητή, ντυμένο με ωχρινό χιτώνα. Αφού τον είδε, απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Τι έχει πάθει αυτός ο άνθρωπος, αγαπητέ αμαξηλάτη; Το κεφάλι του δεν είναι όπως των άλλων, ούτε τα ρούχα του είναι όπως των άλλων;" "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται αναχωρητής". "Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ αμαξηλάτη, να ονομάζεται αναχωρητής;" "Αυτός, μεγαλειότατε, ονομάζεται αναχωρητής· καλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, καλή είναι η γαλήνια συμπεριφορά, καλή είναι η πράξη του καλού, καλή είναι η αξιέπαινη πράξη, καλή είναι η μη βία, καλή είναι η συμπόνια προς τα όντα". "Καλός είναι πράγματι, αγαπητέ αμαξηλάτη, αυτός που ονομάζεται αναχωρητής· καλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, καλή είναι η γαλήνια συμπεριφορά, καλή είναι η πράξη του καλού, καλή είναι η αξιέπαινη πράξη, καλή είναι η μη βία, καλή είναι η συμπόνια προς τα όντα. Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, οδήγησε το άρμα εκεί που είναι ο αναχωρητής". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και οδήγησε το άρμα εκεί που ήταν ο αναχωρητής. Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί είπε σε εκείνον τον αναχωρητή: "Εσύ όμως, αγαπητέ, τι έχεις πάθει; Το κεφάλι σου δεν είναι όπως των άλλων, ούτε τα ρούχα σου είναι όπως των άλλων;" "Εγώ, μεγαλειότατε, ονομάζομαι αναχωρητής". "Τι σημαίνει όμως, αγαπητέ, να ονομάζεσαι αναχωρητής;" "Εγώ, μεγαλειότατε, ονομάζομαι αναχωρητής· καλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, καλή είναι η γαλήνια συμπεριφορά, καλή είναι η πράξη του καλού, καλή είναι η αξιέπαινη πράξη, καλή είναι η μη βία, καλή είναι η συμπόνια προς τα όντα". "Καλός είσαι πράγματι, αγαπητέ, εσύ που ονομάζεσαι αναχωρητής· καλή είναι η συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, καλή είναι η γαλήνια συμπεριφορά, καλή είναι η πράξη του καλού, καλή είναι η αξιέπαινη πράξη, καλή είναι η μη βία, καλή είναι η συμπόνια προς τα όντα"».

Η αναχώρηση του Μπόντχισαττα

54. «Τότε, μοναχοί, ο πρίγκιπας Βιπασσί απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη: "Τότε λοιπόν, αγαπητέ αμαξηλάτη, πάρε το άρμα και γύρισέ με από εδώ πίσω στο εσωτερικό παλάτι. Εγώ όμως εδώ ακριβώς, αφού ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου και ντυθώ με ωχρίνα ρούχα, θα εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή". "Ναι, μεγαλειότατε", απάντησε, μοναχοί, ο αμαξηλάτης στον πρίγκιπα Βιπασσί και αφού πήρε το άρμα, τον γύρισε πίσω από εκεί στο εσωτερικό παλάτι. Ο πρίγκιπας Βιπασσί όμως εκεί ακριβώς, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ωχρίνα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή.

Η αναχώρηση του μεγάλου πλήθους ανθρώπων

55. «Άκουσε, μοναχοί, στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα - "Ο πρίγκιπας Βιπασσί, λέγεται, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή". Αφού άκουσαν, σε αυτούς ήρθε αυτή η σκέψη: "Σίγουρα δεν είναι κατώτερη αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή, δεν είναι κατώτερη αυτή η αναχώρηση, όπου ο πρίγκιπας Βιπασσί, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αν ακόμη και ο πρίγκιπας Βιπασσί, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, θα εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, πόσο μάλλον εμείς".

«Τότε, μοναχοί, αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα, αφού ξύρισαν τα μαλλιά και τα γένια τους και ντύθηκαν με ώχρινα ρούχα, ακολούθησαν τον Μπόντχισαττα Βιπασσί που είχε εγκαταλείψει την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Περιτριγυρισμένος από αυτήν την ακολουθία, μοναχοί, ο Μπόντχισαττα Βιπασσί περιπλανιόταν σε χωριά, κωμοπόλεις, επαρχίες και βασιλικές πρωτεύουσες.

56. «Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: "Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, ότι ζω περιτριγυρισμένος· γιατί να μη ζήσω μόνος, αποτραβηγμένος από την ομάδα;" Τότε, μοναχοί, ο Μπόντχισαττα Βιπασσί, αργότερα, έζησε μόνος, αποτραβηγμένος από την ομάδα· εκείνες οι ογδόντα τέσσερις χιλιάδες αναχωρητές πήγαν από άλλον δρόμο, ο Μπόντχισαττα Βιπασσί από άλλον δρόμο.

Η αφοσίωση του Μπόντχισαττα

57. «Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, που είχε φτάσει στη διαμονή του, είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: "Αλίμονο, αυτός ο κόσμος έχει περιπέσει σε δυστυχία, γεννιέται και γηράσκει και πεθαίνει και αποθνήσκει και επαναγεννιέται, και όμως δεν κατανοεί τη διαφυγή από αυτή τη δυστυχία του γήρατος και του θανάτου· πότε άραγε θα γίνει γνωστή η διαφυγή από αυτή τη δυστυχία του γήρατος και του θανάτου;"

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει γήρας και θάνατος; Τι έχει ως συνθήκη το γήρας και ο θάνατος;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει γέννηση, υπάρχει γήρας και θάνατος· με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει γέννηση; Τι έχει ως συνθήκη η γέννηση;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει γίγνεσθαι, υπάρχει γέννηση· με το γίγνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει γίγνεσθαι; Τι έχει ως συνθήκη το γίγνεσθαι;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει προσκόλληση, υπάρχει γίγνεσθαι· με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίγνεσθαι."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει προσκόλληση; Τι έχει ως συνθήκη η προσκόλληση;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει επιθυμία, υπάρχει προσκόλληση· με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει επιθυμία; Τι έχει ως συνθήκη η επιθυμία;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει αίσθημα, υπάρχει επιθυμία· με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει αίσθημα; Τι έχει ως συνθήκη το αίσθημα;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει επαφή, υπάρχει αίσθημα· με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει επαφή; Τι έχει ως συνθήκη η επαφή;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, υπάρχει επαφή· με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις; Με ποια συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις· με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις".

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα; Με ποια συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει συνείδηση, υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα· με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα".

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν υπάρχει τι, υπάρχει συνείδηση; Με ποια συνθήκη υπάρχει συνείδηση;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, υπάρχει συνείδηση· με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση".

58. «Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτή η συνείδηση επιστρέφει από τη νοητικότητα και υλικότητα, δεν πηγαίνει πέρα από αυτή. Σε αυτό το σημείο κάποιος θα γεννιόταν ή θα γερνούσε ή θα πέθαινε ή θα αποθνήσκε ή θα επαναγεννιόταν, δηλαδή με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με

την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος. Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του παρξιακού πόνου'.

59. «Προέλευση, προέλευση», έτσι, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

60. «Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει γήρας και θάνατος; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει γέννηση, δεν υπάρχει γήρας και θάνατος· με την παύση της γέννησης υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει γέννηση; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση της γέννησης;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει γίνεσθαι, δεν υπάρχει γέννηση· με την παύση του γίνεσθαι υπάρχει παύση της γέννησης."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει γίνεσθαι; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση του γίνεσθαι;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει προσκόλληση, δεν υπάρχει γίνεσθαι· με την παύση της προσκόλλησης υπάρχει παύση του γίνεσθαι."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει προσκόλληση; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση της προσκόλλησης;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει επιθυμία, δεν υπάρχει προσκόλληση· με την παύση της επιθυμίας υπάρχει παύση της προσκόλλησης."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει επιθυμία; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση της επιθυμίας;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει αίσθημα, δεν υπάρχει επιθυμία· με την παύση του αισθήματος υπάρχει παύση της επιθυμίας."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει αίσθημα; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση του αισθήματος;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει επαφή, δεν υπάρχει αίσθημα· με την παύση της επαφής υπάρχει παύση του αισθήματος."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει επαφή; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση της επαφής;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης

συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, δεν υπάρχει επαφή· με την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει παύση της επαφής."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις; Με την παύση τίνος υπάρχει παύση των έξι αισθητήριων βάσεων;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, δεν υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις· με την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει παύση των έξι αισθητήριων βάσεων."

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα; Με την παύση τίνος υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει συνείδηση, δεν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα· με την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας".

«Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Όταν δεν υπάρχει τι, δεν υπάρχει συνείδηση; Με την παύση τίνος υπάρχει η παύση της συνείδησης;" Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, μέσω της συνετής προσοχής, υπήρξε πλήρης συνειδητοποίηση με τη σοφία: "Όταν δεν υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, δεν υπάρχει συνείδηση· με την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση της συνείδησης".

61. «Τότε, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί ήρθε αυτή η σκέψη: "Έχω ανακαλύψει αυτή την οδό προς την ανώτατη φώτιση, δηλαδή - με την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση της συνείδησης, με την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας, με την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση των έξι αισθητήριων βάσεων, με την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει η παύση της επαφής, με την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, με την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας, με την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, με την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι, με την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, με την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατεία και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου".

62. «Παύση, παύση», έτσι, μοναχοί, στον Μπόντχισαττα Βιπασσί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

63. «Τότε, μοναχοί, ο Μπόντχισαττα Βιπασσί, αργότερα, παρέμεινε παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - "Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης· έτσι είναι το αίσθημα, έτσι είναι η προέλευση του αισθήματος, έτσι είναι η πάροδος του αισθήματος· έτσι είναι η αντίληψη, έτσι είναι η προέλευση της αντίληψης, έτσι είναι η πάροδος της αντίληψης· έτσι είναι οι δραστηριότητες, έτσι είναι η προέλευση των δραστηριοτήτων, έτσι είναι η πάροδος των δραστηριοτήτων· έτσι είναι η συνείδηση,

έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης". καθώς αυτός παρέμεινε παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, σε σύντομο χρονικό διάστημα, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές».

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

Ομιλία για την παράκληση του Βράχμα

64. «Τότε, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, ήρθε αυτή η σκέψη: "Γιατί να μη διδάξω τη Διδασκαλία;" Τότε, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά, δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξαίσια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή, κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστείται με την προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή η κατάσταση επίσης είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλησεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία και οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για μένα".

65. Και επίσης, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που δεν είχαν ακουστεί πριν -

«Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·
από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν
γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο·
αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα
του σκότους».

Έτσι, μοναχοί, καθώς ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, στοχαζόταν, η συνείδησή του έκλινε προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας.

66. «Τότε, μοναχοί, σε κάποιον Μέγα Βράχμα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ήρθε αυτή η σκέψη: "Αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος χάνεται, αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος καταστρέφεται, αφού η συνείδηση του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, κλίνει προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας". Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του· ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού ακούμπησε το δεξί γόνατό του στη γη,

αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, είπε στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: "Ας διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία· υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία".

67. «Όταν αυτό ειπώθηκε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είπε στον Μέγα Βράχμα: "Και σε μένα, Βράχμα, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Γιατί να μη διδάξω τη Διδασκαλία;' Σε μένα, Βράχμα, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά, δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξάισια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή, κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστείται με την προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή η κατάσταση επίσης είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία και οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για μένα'. Και επίσης, Βράχμα, σε μένα εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που δεν είχαν ακουστεί πριν -

'Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·
από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν
γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο·
αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα
του σκότους'.

Έτσι, Βράχμα, καθώς στοχαζόμουν, η συνείδησή μου έκλινε προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας"».

68. Για δεύτερη φορά, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα... κ.λπ... Για τρίτη φορά, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα είπε στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: «Ας διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία· υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία».

69. «Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, γνωρίζοντας την παράκληση του Βράχμα και εξαρτώμενος από τη συμπόνια προς τα όντα, επισκόπησε τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Όπως

ακριβώς σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό. Ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, στέκονται στο ίδιο επίπεδο με το νερό. Ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκονται αλέκιστοι από το νερό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο.

70. «Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο με στίχους -

Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού, θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
Έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία, εσύ που βλέπεις παντού.

Χωρίς λύπη, κοίταξε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη,
Κατανικημένο από τη γέννηση και το γήρας·
Σήκω, ήρωα, νικητή της μάχης,
Αρχηγέ του καραβανιού, χωρίς χρέος, περιπλανήσου στον κόσμο.
Ας διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία,
Θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν"».

71. «Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απευθύνθηκε σε αυτόν τον Μέγα Βράχμα με στίχο -

"Ανοιχτές είναι γι' αυτούς οι πύλες της αθανασίας,
Όσοι έχουν αυτιά ας απελευθερώσουν την πίστη τους·
Αντιλαμβανόμενος βλάβη δεν μίλησα για αυτό που γνώριζα καλά,
Την εξαίσια Διδασκαλία μεταξύ των ανθρώπων, Βράχμα".

«Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, σκεπτόμενος "Μου δόθηκε η ευκαιρία από τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, για τη διδασκαλία της Διδασκαλίας", αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς.

Το ζεύγος των κορυφαίων μαθητών

72. «Τότε, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, ήρθε αυτή η σκέψη: "Σε ποιον άραγε να διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία, ποιος θα κατανοήσει αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα;" Τότε, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτός ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, διαμένουν στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί· είναι σοφοί, ικανοί, ευφυείς, με λίγη σκόνη στα μάτια τους για πολύ καιρό. Γιατί να μη διδάξω πρώτα τη Διδασκαλία στον Κχάντα, τον γιο του βασιλιά, και στον Τίσσα, τον γιο του αρχιερέα; Αυτοί θα κατανοήσουν αυτή τη Διδασκαλία γρήγορα."

73. «Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του· ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τη βάση του δένδρου της φώτισης και εμφανίστηκε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, στο πάρκο των ελαφιών Κχέμα. Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απευθύνθηκε στον φύλακα του πάρκου: "Έλα εσύ, αγαπητέ φύλακα του πάρκου, αφού μεις στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, πες έτσι στον βασιλόπουλο Κχάντα και στον γιο του αρχιερέα Τίσσα: 'Ο Ευλογημένος Βιπασσί, σεβάσμιε κύριε, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έφτασε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί και διαμένει στο πάρκο των ελαφιών Κχέμα· αυτός επιθυμεί να σας δει'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε, μοναχοί, ο φύλακας του πάρκου στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και αφού μπήκε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, είπε στον βασιλόπουλο Κχάντα και στον γιο του αρχιερέα Τίσσα: «Ο Ευλογημένος Βιπασσί, σεβάσμιε κύριε, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έφτασε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί και διαμένει στο πάρκο των ελαφιών Κχέμα· αυτός επιθυμεί να σας δει».

74. «Τότε, μοναχοί, ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, αφού έξεψαν τα εξαίρετα οχήματα και ανέβηκαν στο εξαίρετο όχημα, με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησαν από τη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί. Κατευθύνθηκαν προς το πάρκο ελαφιών Κχέμα. Αφού πήγαν με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκαν από το όχημα και με τα πόδια πλησίασαν τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και κάθισαν στο πλάι.

75. Σε αυτούς ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, στον Κχάντα, τον γιο του βασιλιά, και στον Τίσσα, τον γιο του αρχιερέα, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

76. Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη

σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδασχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'. Έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εμείς, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία. Είθε να λάβουμε, Σεβάσμιε Κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία».

77. «Ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, μοναχοί, έλαβαν την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, έλαβαν την πλήρη χειροτονία. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τους δίδαξε, τους παρακίνησε, τους ενθάρρυνε και τους ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των δραστηριοτήτων, και το όφελος της Νιμπάνα. Καθώς αυτοί διδάσκονταν, παρακινούνταν, ενθαρρύνονταν και ευχαριστούνταν από τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, με μια ομιλία για το Ντάμμα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, μέσω της μη προσκόλλησης, οι συνειδήσεις τους απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές.

Η αναχώρηση του μεγάλου πλήθους ανθρώπων

78. «Άκουσε, μοναχοί, στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα - "Ο Ευλογημένος Βιπασσί, λέγεται, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έφτασε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί και διαμένει στο πάρκο των ελαφιών Κχέμα. Ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, λέγεται, κοντά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, αφού ξύρισαν τα μαλλιά και τα γένια τους και ντύθηκαν με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή". Αφού άκουσαν, σε αυτούς ήρθε αυτή η σκέψη: "Σίγουρα δεν είναι κατώτερη αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή, δεν είναι κατώτερη αυτή η αναχώρηση, όπου ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, αφού ξύρισαν τα μαλλιά και τα γένια τους και ντύθηκαν με ώχρινα ρούχα, εγκατέλειψαν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Αν ο Κχάντα, ο γιος του βασιλιά, και ο Τίσσα, ο γιος του αρχιερέα, αφού ξυρίσουν τα μαλλιά και τα γένια τους και ντυθούν με ώχρινα ρούχα, θα εγκαταλείψουν την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, πόσο μάλλον εμείς". Τότε, μοναχοί, αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα, αφού βγήκαν από τη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, κατευθύνθηκαν προς το πάρκο ελαφιών Κχέμα, προς τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και κάθισαν στο πλάι.

79. Σε αυτούς ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έκανε μια σταδιακή ομιλία. Δηλαδή: ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά

εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε εκείνες τις ογδόντα τέσσερις χιλιάδες έμβια όντα, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

80. Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'. Έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εμείς, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβουμε, Σεβάσμιε Κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία».

81. «Εκείνες οι ογδόντα τέσσερις χιλιάδες όντα, μοναχοί, έλαβαν την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, έλαβαν την πλήρη χειροτονία. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τους δίδαξε, τους παρακίνησε, τους ενθάρρυνε και τους ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των δραστηριοτήτων, και το όφελος της Νιμπάνα. Καθώς αυτοί διδάσκονταν, παρακινούνταν, ενθαρρύνονταν και ευχαριστούνταν από τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, με μια ομιλία για το Ντάμμα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, μέσω της μη προσκόλλησης, οι συνειδήσεις τους απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές.

Η πλήρης κατανόηση της διδασκαλίας από τους πρώτους αναχωρητές

82. «Εκείνες οι προηγούμενες ογδόντα τέσσερις χιλιάδες αναχωρητές άκουσαν, μοναχοί - "Ο Ευλογημένος Βιπασσί, λέγεται, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έφτασε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί και διαμένει στο πάρκο των ελαφιών Κχέμα, και διδάσκει, λέγεται, τη Διδασκαλία". Τότε, μοναχοί, εκείνες οι ογδόντα τέσσερις χιλιάδες αναχωρητές κατευθύνθηκαν προς τη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, προς το πάρκο ελαφιών Κχέμα, προς τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και κάθισαν στο πλάι.

83. Σε αυτούς ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, έκανε μια σταδιακή ομιλία. Δηλαδή: ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της

Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε εκείνες τις ογδόντα τέσσερις χιλιάδες αναχωρητές, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

84. Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδασχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'. Έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εμείς, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβουμε, Σεβάσμιε Κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβουμε την πλήρη χειροτονία».

85. «Εκείνες οι ογδόντα τέσσερις χιλιάδες αναχωρητές, μοναχοί, έλαβαν την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, έλαβαν την πλήρη χειροτονία. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τους δίδαξε, τους παρακίνησε, τους ενθάρρυνε και τους ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των δραστηριοτήτων, και το όφελος της Νιμπάνα. Καθώς αυτοί διδάσκονταν, παρακινούνταν, ενθαρρύνονταν και ευχαριστούνταν από τον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, με μια ομιλία για το Ντάμμα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, μέσω της μη προσκόλλησης, οι συνειδήσεις τους απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές.

Η άδεια για περιπλάνηση

86. «Εκείνη την περίοδο, μοναχοί, στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί διέμενε μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί. Τότε, μοναχοί, στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: "Μεγάλη Κοινότητα μοναχών τώρα διαμένει στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί· γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς - 'Περιπλανηθείτε, μοναχοί, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων· μην πηγαίνετε δύο μαζί· διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώστε την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία. Αλλά μετά την παρέλευση κάθε έξι ετών πρέπει να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα"».

87. «Τότε, μοναχοί, κάποιος Μέγας Βράχμα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου Βιπασσί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, είπε στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε. Μεγάλη Κοινότητα μοναχών, σεβάσμιε κύριε, τώρα διαμένει στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί· ας επιτρέψει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος στους μοναχούς - "Περιπλανηθείτε, μοναχοί, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων· μην πηγαίνετε δύο μαζί· διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώστε την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία". Αλλά, σεβάσμιε κύριε, εμείς θα κάνουμε έτσι ώστε οι μοναχοί μετά την παρέλευση κάθε έξι ετών να έρχονται στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Αυτά είπε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, και αφού τα είπε αυτά, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο Βιπασσί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς.

88. «Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άγιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, απευθύνθηκε στους μοναχούς: 'Εδώ, μοναχοί, σε μένα που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: Μεγάλη Κοινότητα μοναχών τώρα διαμένει στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί. Γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς - 'Περιπλανηθείτε, μοναχοί, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων· μην πηγαίνετε δύο μαζί· διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώστε την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία. Αλλά μετά την παρέλευση κάθε έξι ετών πρέπει να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα'.

«Τότε, μοναχοί, κάποιος Μέγας Βράχμα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου μου, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά μου. Τότε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνσή μου, μου είπε: «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε. Μεγάλη Κοινότητα μοναχών, σεβάσμιε κύριε, τώρα

διαμένει στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί, έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί. Ας επιτρέψει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος στους μοναχούς - 'Περιπλανηθείτε, μοναχοί, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων· μην πηγαίνετε δύο μαζί· διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία... κ.λπ... υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία'. Αλλά, σεβάσμιε κύριε, εμείς θα κάνουμε έτσι ώστε οι μοναχοί μετά την παρέλευση κάθε έξι ετών να έρχονται στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Αυτά είπε, μοναχοί, αυτός ο Μέγας Βράχμα, και αφού τα είπε αυτά, αφού μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς'.

«Επιτρέπω, μοναχοί, περιπλανηθείτε για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων· μην πηγαίνετε δύο μαζί· διδάξτε, μοναχοί, τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώστε την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία· θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία. Αλλά, μοναχοί, μετά την παρέλευση κάθε έξι ετών πρέπει να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Τότε, μοναχοί, οι μοναχοί ως επί το πλείστον αναχώρησαν για περιπλάνηση στην επαρχία μέσα σε μία μόνο ημέρα.

89. Εκείνη την περίοδο στην ινδική χερσόνησο υπήρχαν ογδόντα τέσσερις χιλιάδες κατοικίες. Διότι όταν είχε περάσει ένα έτος, οι θεότητες διακήρυξαν με δυνατή φωνή - «Έχει περάσει, αγαπητοί, ένα έτος· τώρα απομένουν πέντε έτη· μετά την παρέλευση πέντε ετών πρέπει να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Όταν είχαν περάσει δύο έτη... όταν είχαν περάσει τρία έτη... όταν είχαν περάσει τέσσερα έτη... όταν είχαν περάσει πέντε έτη, οι θεότητες διακήρυξαν με δυνατή φωνή - «Έχουν περάσει, αγαπητοί, πέντε έτη· τώρα απομένει ένα έτος· μετά την παρέλευση ενός έτους πρέπει να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Όταν είχαν περάσει έξι έτη, οι θεότητες διακήρυξαν με δυνατή φωνή - «Έχουν περάσει, αγαπητοί, έξι έτη· τώρα είναι ο κατάλληλος χρόνος να έρθετε στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα». Τότε, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί, μερικοί με τη δική τους υπερφυσική δύναμη, μερικοί με την υπερφυσική δύναμη των θεοτήτων, μέσα σε μία μόνο ημέρα έφτασαν στη βασιλική πρωτεύουσα Μπαντουματί για την απαγγελία του κύριου μοναστικού κώδικα.

90. «Εκεί, μοναχοί, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απήγγειλε έτσι τον κύριο μοναστικό κώδικα στην κοινότητα μοναχών -

‘Η υπομονή είναι ο υπέρτατος ασκητισμός, η ανοχή,
το Νιμπάνα είναι το υπέρτατο, λένε οι Βούδες·
διότι δεν είναι αναχωρητής αυτός που βλάπτει άλλους,
δεν είναι ασκητής αυτός που κακοποιεί άλλους.

‘Η μη-εκτέλεση κάθε κακού, η απόκτηση του καλού·

ο καθαρισμός του δικού του νου, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών.

‘Η μη κατηγορία, η μη βλάβη, η αυτοσυγκράτηση στον κύριο μοναστικό κώδικα·

η μετριοπάθεια στην τροφή, και η απομονωμένη κατοικία·

και η προσπάθεια στην ανώτερη συνείδηση, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών’.

Η ανακοίνωση της θεότητας

91. «Κάποτε, μοναχοί, διέμενα στην Ουκκάτθα, στο δάσος Σουμπάγκα, στη ρίζα του βασιλιά των δέντρων σάλα. Σε μένα, μοναχοί, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: "Δεν υπάρχει κατοικία όντων που να είναι εύκολο να βρεθεί, όπου εγώ δεν έχω κατοικήσει προηγουμένως σε αυτή τη μακρά περίοδο, εκτός από τους θεούς της αγνής διαμονής. Γιατί να μην πάω εκεί όπου βρίσκονται οι θεοί της αγνής διαμονής;" Τότε, μοναχοί, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι εξαφανίστηκα από την Ουκκάτθα, από το δάσος Σουμπάγκα, από τη ρίζα του βασιλιά των δέντρων σάλα, και εμφανίστηκα στους θεούς Αβίχα. Σε εκείνη την τάξη θεών, μοναχοί, πολλές χιλιάδες θεότητες, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες θεότητες ήρθαν σε μένα· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενες στο πλάι, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες μου είπαν: "Πριν από ενενήντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, αγαπητέ, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν ογδόντα χιλιάδες χρόνια. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου πατάλι. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Κχάντα και Τίσσα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εκατό χιλιάδες μοναχοί. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Μπαντουμά. Η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μπαντουματί. Του βασιλιά Μπαντουμά η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Μπαντουματί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, έτσι ήταν η μεγάλη αναχώρηση, έτσι η αναχώρηση από την κοσμική ζωή, έτσι η επίμονη προσπάθεια, έτσι η ανώτατη φώτιση, έτσι η περιστροφή του τροχού της Διδασκαλίας. Εμείς, αγαπητέ, αφού ασκήσαμε την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο Βιπασσί, αφού απαλλαγίκαμε από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, έχουμε γεννηθεί εδώ... κ.λπ.

Σε εκείνη ακριβώς την τάξη θεών, μοναχοί, πολλές χιλιάδες θεότητες, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες θεότητες ήρθαν σε μένα· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενες στο πλάι, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες μου είπαν: "Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, αγαπητέ, ο Ευλογημένος τώρα έχει εγερθεί στον κόσμο ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, είναι της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγερθείς σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, είναι του σογιού Γκόταμα. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, η διάρκεια ζωής είναι μικρή, περιορισμένη, σύντομη· αυτός που ζει πολύ, ζει εκατό χρόνια ή λίγο περισσότερο. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου ασσάτθα. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Σαρίπουττα και Μογκαλλάνα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, ο μοναχός που ονομαζόταν Άναντα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Σουντονάνα. Η μητέρα που με γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μάγια. Η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Καπιλαβάττου. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, έτσι ήταν η μεγάλη αναχώρηση, έτσι η αναχώρηση από την κοσμική ζωή, έτσι η επίμονη προσπάθεια, έτσι η ανώτατη φώτιση, έτσι η περιστροφή του τροχού της Διδασκαλίας. Εμείς, αγαπητέ, αφού ασκήσαμε την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο, αφού απαλλαγίκαμε από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, έχουμε γεννηθεί εδώ".

92. «Τότε, μοναχοί, μαζί με τους θεούς Αβίχα κατευθύνθηκα προς τους θεούς Ατάππα... κ.λπ... τότε, μοναχοί, μαζί με τους θεούς Αβίχα και τους θεούς Ατάππα κατευθύνθηκα προς τους θεούς Σουντάσσα. Τότε, μοναχοί, μαζί με τους θεούς Αβίχα και τους θεούς Ατάππα και τους θεούς Σουντάσσα κατευθύνθηκα προς τους θεούς Σουντασσί. Τότε, μοναχοί, μαζί με τους θεούς Αβίχα και τους θεούς Ατάππα και τους θεούς Σουντάσσα και τους θεούς Σουντασσί κατευθύνθηκα προς τους θεούς Ακανίτθα. Σε εκείνη την τάξη θεών, μοναχοί, πολλές χιλιάδες θεότητες, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες θεότητες ήρθαν σε μένα· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι.

«Στεκόμενες στο πλάι, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες μου είπαν: "Πριν από ενενήντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, αγαπητέ, ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, εγέρθηκε στον κόσμο. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση. Εγέρθηκε σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ήταν του σογιού Κοντάνια. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, η διάρκεια ζωής ήταν ογδόντα χιλιάδες χρόνια. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, αγαπητέ, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου πατάλι. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Κχάντα και Τίσσα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, υπήρξαν τρεις συγκεντρώσεις μαθητών. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν έξι εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες μοναχοί. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν εκατό

χιλιάδες μοναχοί. Μία συγκέντρωση μαθητών ήταν ογδόντα χιλιάδες μοναχοί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, αυτές οι τρεις συγκεντρώσεις μαθητών υπήρξαν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Μπαντουμά, η μητέρα που τον γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μπαντουματί. Του βασιλιά Μπαντουμά η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Μπαντουματί. Του Ευλογημένου Βιπασσί, αγαπητέ, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, έτσι ήταν η μεγάλη αναχώρηση, έτσι η αναχώρηση από την κοσμική ζωή, έτσι η επίμονη προσπάθεια, έτσι η ανώτατη φώτιση, έτσι η περιστροφή του τροχού της Διδασκαλίας. Εμείς, αγαπητέ, αφού ασκήσαμε την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο Βιπασσί, αφού απαλλαγίκαμε από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, έχουμε γεννηθεί εδώ". Σε εκείνη ακριβώς την τάξη θεών, μοναχοί, πολλές χιλιάδες θεότητες, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες θεότητες ήρθαν σε μένα· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενες στο πλάι, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες μου είπαν: "Πριν από τριάντα έναν κοσμικούς κύκλους από τώρα, αγαπητέ, ο Ευλογημένος Σικχί... κ.λπ... εμείς, αγαπητέ, υπό τον Ευλογημένο Σικχί... σε εκείνον ακριβώς, αγαπητέ, τον τριακοστό πρώτο κοσμικό κύκλο ο Ευλογημένος Βεσσαμπού... κ.λπ... εμείς, αγαπητέ, υπό τον Ευλογημένο Βεσσαμπού... κ.λπ...σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, αγαπητέ, ο Ευλογημένος Κακουσάντα, ο Κονάγκαμανα, ο Κάσσαπα... κ.λπ... εμείς, αγαπητέ, αφού ασκήσαμε την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο Κακουσάντα, τον Κονάγκαμανα, τον Κάσσαπα, αφού απαλλαγίκαμε από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, έχουμε γεννηθεί εδώ".

93. Σε εκείνη ακριβώς την τάξη θεών, μοναχοί, πολλές χιλιάδες θεότητες, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες θεότητες ήρθαν σε μένα· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενες στο πλάι, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες μου είπαν: "Σε αυτόν ακριβώς τον ευλογημένο κοσμικό κύκλο, αγαπητέ, ο Ευλογημένος τώρα έχει εγερθεί στον κόσμο ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, είναι της πολεμικής κάστας κατά τη γέννηση, εγερθείς σε οικογένεια της πολεμικής κάστας. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, είναι του σογιού Γκόταμα. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, η διάρκεια ζωής είναι μικρή, περιορισμένη, σύντομη· αυτός που ζει πολύ, ζει εκατό χρόνια ή λίγο περισσότερο. Ο Ευλογημένος, αγαπητέ, αφυπνίστηκε πλήρως στη ρίζα ενός δέντρου ασσάθθα. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Σαρίπουττα και Μογκαλλάνα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, μία συγκέντρωση μαθητών ήταν χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, αυτή η μία συγκέντρωση μαθητών ήταν όλων αυτών που είχαν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, ο μοναχός που ονομαζόταν Άναντα ήταν ο συνοδός, ο κορυφαίος συνοδός. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, ο πατέρας ήταν ένας βασιλιάς ονόματι Σουντοντάνα. Η μητέρα που με γέννησε ήταν μια βασίλισσα ονόματι Μάγια. Η βασιλική πρωτεύουσα ήταν μια πόλη ονόματι Καπιλαβάττου. Του Ευλογημένου, αγαπητέ, έτσι ήταν η μεγάλη αναχώρηση, έτσι η αναχώρηση από την κοσμική ζωή, έτσι η επίμονη προσπάθεια, έτσι η ανώτατη φώτιση, έτσι η περιστροφή

του τροχού της Διδασκαλίας. Εμείς, αγαπητέ, αφού ασκήσαμε την άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο, αφού απαλλαγήκαμε από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, έχουμε γεννηθεί εδώ".

94. «Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτό το στοιχείο των φαινομένων έχει διεισδυθεί καλά από τον Τατχάγκατα, και επειδή έχει διεισδύσει καλά σε αυτό το στοιχείο των φαινομένων ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση". "Είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι".

Και θεότητες ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Τατχάγκατα, με το οποίο ο Τατχάγκατα θυμάται τους Βούδες του παρελθόντος που έχουν επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, που έχουν αποκόψει τις εμμονές, που έχουν αποκόψει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν εξαντλήσει τον κύκλο των επαναγεννήσεων, που έχουν ξεπεράσει κάθε δυστυχία - θυμάται τη γέννησή τους, θυμάται το όνομά τους, θυμάται το σόι τους, θυμάται τη διάρκεια ζωής τους, θυμάται το ζεύγος μαθητών τους, θυμάται τη συγκέντρωση μαθητών τους - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια γέννηση". "Είχαν τέτοιο όνομα, τέτοιο σόι, τέτοια ηθική, τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι"».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Τέλος της ομιλίας Μαχαπαντάνα, πρώτη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 2. Το μεγάλο κεφάλαιο. 1. Η μεγάλη ομιλία για την καταγωγή έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org